

Fjellvåken

Medlemsavis for Troms Turlag • nr. 2 - 2020 - 42. årgang

Troms Turlag i disse koronatider
Ringvassbu
Vår på Dærta

Naturopplevelser for livet

Troms Turlag

Troms Turlag i disse koronatider

Situasjonen med koronautbruddet kom brått på Troms Turlag som det gjorde på resten av det norske samfunnet.

Den første avgjørelsen vi måtte ta var å stenge kontoret i Tromsø sentrum. Det kommer vanligvis mange turister innom turlagskontoret. Da vi sitter i et landskap med flere andre, ble det etter hvert en utfordring med mye folk som vandret rundt i trange lokaler. Etter litt diskusjon i styret bestemte vi under tvil å stenge kontoret for besøkende. Om vi var i tvil den ene dagen, var vi overbevisst om at det var en riktig avgjørelse neste dag.

Da det begynte å spisse seg onsdag 11. mars, hadde vi diskusjoner om hva vi skulle gjøre med fellesturene som skulle avvikles helgen etter. Torsdag 12. mars ble Norge stengt ned. Da var det selvfølgelig ingen tvil om at alle våre fellesturer som var planlagt måtte avlyses.

Lørdag 14. mars ble det tatt en raskt avgjørelse på at alle våre hytter skulle stenges. Men vi var også enige om at vi ikke fysisk kunne bolte igjen hyttene. Hyttene våre er en del av et sikkerhetsnett. Folk i nød måtte fortsatt kunne ta seg inn i hyttene.

Vi fikk raskt satt opp oppslag på alle hyttene i Tromsø-området med varsel om mulig smittefare. Og vi fikk hjelp av fjelltjenesten til å sette oppslag på hyttene i indre Troms. Rundt 12. mars var det flere utlendinger på våre hytter. Da var det jo allerede bestemt at utlendinger som kom til Norge skulle være 14 dager i karantene.

Vi fikk noen utfordringer ved at utlendinger som skulle være i karantene tok inn på hyttene våre og ble der. Slik ble det på Blåkollkoia og også på Gaskashytta. To utlendinger kontaktet Bardu kommune og fortalte at de var på Gaskashytta. Da gjorde Bardu det interessante vedtaket at de skulle bli på Gaskashytta i sin karantenetid eller til det ble mulig å ordne hjemreise for dem.

En av utfordringene i starten var at Finland og spesielt Sverige hadde andre, og mindre strenge tiltak. Turistforeningshyttene i Sverige var åpne lenge etter at vi stengte turistforeningshyttene i Norge.

Det er ingen som vet hvor lenge «unntakstilstanden» vil vare. Det kan vel se ut som situasjonen i Norge er stabil. Og etter hvert vil det slippes opp litt forsiktig. Hvordan blir det da med fellesturer og når kan vi ta hyttene våre i bruk igjen?

Vi ser at det kan være problematisk å holde avstand i en turistforeningshytte. Og man vil aldri kunne vite hvor mange som kommer og ønsker å overnatte på hytta. Det vil blir enklere når vi i løpet av året får innført hyttebooking. Men det vil alltid være noen som ønsker å vandre uten å bestille plass på forhånd.

Og det kan være utfordrende med god håndhygiene. Vi har ikke rennende vann på våre hytter. Derfor tenker vi at denne koronasituasjonen vil vare en god stund framover. Slutten på vintersesongen må vi si farvel til og det blir nok utfordrende i sommersesongen også.

Vi har utført en del nødvendige transpor-

ter til hyttene nå i slutten av mars. Det er om å gjøre å få fraktet opp ved og gass til hyttene nå i vintersesongen. Om vi ikke får fraktet nødvendig utstyr opp til hyttene vil vi risikere å måtte holde dem stengt til neste vintersesong da det igjen åpner seg muligheter for transport av nødvendig utstyr. Alternativ helikoptertransport blir fort dyrt etter en vintersesong med stort inntektstap.

Troms Turlag har ingen betjente hytter. Dermed slipper vi utfordringene med å permittere de som står for selve hyttedriften, slik flere av våre søsterforeninger har gjort. Men også for våre hytter falt inntektene for hytteovernattinger rett til null da alle hyttene ble stengt. Fortsatt har vi de faste kostnadene som ruller og administrative oppgaver som må løses. Regnskapet går ikke opp. Det blir en utfordrende tid framover.

Når denne koronakrisen er over, vil mange ha et stort behov for å få i gang et mer normalt liv igjen. Da står iallfall turer til våre hytter på min ønske-liste. Jeg er med i en langturgruppe som hvert år er på mellom en og to ukers vandring i Nord-Norge. I mars i år var planen å gå fra Kilpisjarvi i Finland til Abisko i Sverige. 9 dagers vandring der vi skulle overnatte på våre hytter. Vi måtte etter hvert innse at turen ikke ville la seg gjennomføre denne sesongen.

Vi håper at mange i denne situasjonen beholder medlemskapet i Troms Turlag, og vi håper på mange nyinnmeldinger. Dette er beste måten å støtte oss på nå. Vi ønsker å være forberedt når livet er tilbake mot normalen og krisen er over. I den situasjonen vi har havnet i er flere betalende medlemmer et viktig bidrag til at vi får nødvendige inntekter, slik at DNT-organisasjonen står klar for å arrangere turer og etter hvert igjen åpne hyttene. Vi ønsker sterkt å være der for igjen å kunne bidra til å gi dere medlemmer de gode opplevelsene i vår vakre natur.

Styreleder Arnulf Sørum

Vi får oppfordre hverandre til fortsatt å gå på tur. Nærtur er det som gjelder nå. Ta med mat og drikke og finn en tur som ikke alle andre går. Håndsprit kan også være greit å ta med i disse tider. Vi kan også tenke på når på døgnet man gå tur. Velg et tidspunkt der ikke alle andre er ute og går. Vi bør planlegger slik at vi klarer å holde avstand til hverandre. Og de mest utfordrende turene kan vi vente med. Vi får ferdes varsomt slik at vi ikke belaster rednings- og helsetjenestene unødvendig.

Trenger du inspirasjon kan du se på Ut.no som har mange forslag til turer i nærområdet.

Hyttene våre var, da denne artikkelen ble skrevet, stengt til 1 mai, med mulighet for forlengelse av stengingen. Vi følger råd fra sentrale og lokale helsemyndigheter og vet ikke i skrivende stund om hyttene igjen er åpne når denne utgaven av Fjellvåken går i trykken. Uansett, hvordan det ser ut i juni, vi setter pris på at alle deltar i den store nasjonale dugnaden og at eventuelle forbud overholdes.

Av styreleder Arnulf Sørum

Ringvassbu

- prolog

Steinbrua foto: Harald Bohne

Jorunn Mørkved

Turlagets ønske om å utvide det nære hyttenettet endte med at man fikk tilatelse til å bygge ei hytte ved Langvatnet på Ringvassøya. Samene som hadde rein i området var nok bekymret, og de fikk innført en klausul om at hytta skulle være stengt i reinkalvingstida.

I juni 1982 var man i gang. Forsvaret ble engasjert til materialtransport med et av sine Bell-helikopter. Det første snekkerlaget rømte ned om høsten, de mente det spøkte der oppe. Et nytt lag måtte hyres, og de fullførte hyttebygginga.

Hytta ligger på en værutsatt plass. Vind med snø og sandfokk slipte vekstved vekk og ut av ytterpanelet. Det gikk hardt ut over vinduene, de måtte skiftes etter noen år.

Steinbrua. Daværende tilsyn; Harald Bohne forteller: «Jeg er så fascinert over hvelvbruer at jeg bare måtte bygge ei sjøl. Byggematerialer var det nok av ved Ringvassbu. Av noen panelbord laga jeg ei forskaling som steinene kunne stables på. Det tok et døgn å bygge brua, og det kostet bare en støl rygg og særdeles såre fingertupper. Den sto i fem somre og fire vintre. Brua falt en dag en ung gutt gikk over. Godt det gikk bra. Trolig svikta fundamentet.»

Ringvassbu

Hyttetunet i midnattssol

- Troms Turlags perle på Ringvassøya

Ringvassøya ligger i Karlsøy kommune og er Norges sjette største øy. Skogsfjordvannet er til opplysning Norges største innsjø på øy. Ringvassøya betyr øya med fjellryggene.

Ganske nøyaktig 400 moh ved Langryggvatnet i Karlsøy kommune finner vi Ringvassbu. Grensa til Tromsø kommune ligger like over elva. Plasseringen gir tilgang til rennende vann omtrent hele året. Raske morgenbad er også mulig. Det er merket 3 veier opp som er tilnærmedesvis like lange, dvs 10 km. Startstedene ligger fra en halv til 1 time med bil/buss fra Tromsø. Se Tromsø Distriktruter, rute 429, 430 og 435. Det vil være mulig å komme seg en vei og evt avtale/bestille henting.

Alle veier fører til «Rom eller hytta» heter det.

Fra Simavika går vi opp Ytredalen, krysser elva like nedenfor demningen og langs øvre Langvann, over Simavikeidet og mellom øvre og nedre Langryggvatna. Er du heldig kan du få hilse på Norges nasjonalfugl fossekallen underveis. Veien opp fra Simavika følger anleggsvei i 4 km og det gir anledning til å bruke sykkel. Returen kan

Ringvassbu speiler seg i vannet

Kartutsnitt Ringvassøya

Retur med sykkel

Tilsyn Valter Jensen og Ellen

derfor gå fort unna. I bakken opp mot Nedre Langvann ligger den åpne Gammen. Den kan være en lun rasteplass ved behov (Se egen artikkel). Like nedenfor demningen krysser stien elva og følger østsida av ryggen og Øvre Langvann. Over Simavikeidet er ruta preget av store steiner og ur.

Fra indre Kårvik er det sti inn vestsida av Kårvikdalen, inn øvre Kårvikdalen og forbi Langryggvann. Stien går gjennom bjørke-

skog, krysser flere bekker, over myrer og berg. Sangsvaner, brushaner, lirypa på reir og med kyllinger, bjørkefink, rødvingetrost er noen fugler du kan få i kikkerten eller høre lyden av på denne traseen. Har fått rapportert at ved gitte værforhold kan det være rasfare fra Sløyktinden i Kårvikdalen. Opp Simavika har det gått ras i lia før demningen. Generelt må man bare følge med på yr.no og varsom.no, bruke fjellvettreglene og sunt fjellvett.

Fra Grønnliskaret starter stien gjennom bjørkeskog, videre i småkupert terreng langs Skogsfjordvannet og opp Vestbotndalen. Har observert perleugle, lap-pugle og haukugle i lia der. Bru over Midterelva og vading over Botnelva.

Kartblad Norgesserien 1:50.000
Ringvassøya 1534 IV og 1534 I.

Hytta har 12 sengeplasser i hoved-hytta og et hunde-anneks med 2-3 sengeplasser. Hundeannekset ble ferdigstilt i 2013. Hoved-hytta fikk ny stående kledning i 2016/17 og fikk da ny okergul farge. Lyse farger bevarer kledningen bedre. Det er planlagt dugnad sommeren 2020 for bytte av kledning på østveggen. Hytta har et registrert besøkstall rundt 200 i året. Fra i år blir det innført ei prøveordning med booking-system på hytta.

Terrenget er høyfjellspreget med stein og ur og sparsom vegetasjon. Rødsildre og tuesildre vokser mellom hyttene. Reinen beiter her og kalvingen på våren medfører at hytta er stengt for trafikk i mai. Rypene finnes. Ellers er det lite fugleliv, men heippielerke, snøspurv og steinskvett kan sees. Det vaker småfisk i vannene, og det finnes vann med større fisk. Værmessig er hytta kraftig eksponert for vind og noen ganger kan det kan riste grundig i hytta. Snøfokk og skodde kan gjøre doturen til «risikosport», og derfor er det satt opp reflekstikker mellom hytta og do. Det er ikke mobildekning ved selve hytta. Men i skaret/ryggen like vest for hytta kan det være svak dekning. Mer sikker

dekning finnes litt nordøst for hytta opp mot Langryggen eller Oalgi. Hvilken mobil-leverandør du har kan også gi varierende dekning.

Ringvassbu ble bygd i 1982 og hatt imponerende kontinuitet med hyttetilsynet. Valter Jensen og Dagfinn Hauan overtok tilsynsjobben etter Jorunn Mørkved og Harald Bohne i 2003. Valter er fortsatt tilsyn og har gjort all nybygging og masse vedlikehold. Tarja Forma delte også tilsynsjobben med han noen år. Undertegnede har fungert som tilsyn siden 2014-15 og formelt fra 2017.

Dugnadsplaner

Denne sesongen skal det monteres solcellepanel på hytta. Videre planer/ønsker er å bygge et nytt tilbygg på skjåen med eget do til hovedhytta. Dette fordi dobesøk uroer hundene og gjestene på hundeannekset. Et annet moment er at det noen ganger kan være «langt» til do. Samtidig kan det være aktuelt å bygge et eget rom eller annekset for hytteverter/tilsyn. Vi satser på å få avviklet en dugnad i juni/juli for å få skiftet kledningen på østveggen. Det vil bli annonsert på nettet. Vi har fått ekstra utfordringer når det gjelder transport av ved, gass og annet utstyr opp til hytta da motorisert ferdseil er forbudt i april og mai. Dette skyldes at reinene har problem med å finne mat og at de føder i denne tida. Nå ønsker vi oss først og fremst en lang og fin turlagshytte- sesong når coronastengingen er over. Det blir også starta med booking-system for opphold. Hold dere oppdatert på Troms Turlag sine nettsider.

Turmuligheter

Det er flere turmuligheter ut fra hytta. Man kan gå opp på Langryggen, over til Isvatnet, ned Iselva tilbake til Vassbotn. En lengre tur er tilbake mot Kårvikdalen og opp på Svartvasstind eller Nonsdagstind som kan bestiges både sommer og vinter.

Turen opp og ned kan også varieres ved å gå opp til Tennvatnet og fortsette over

Hjemtur etter endt dugnad-dugnadsjengen

Maken/Elljur og Rismålfjellet til Simavikeidet. Da er det også mulig å prøve fiskelykken. Turen opp og ned kan alternativt gå via Simavikryggen, følge ryggen langs nordre Isvatn og ned Tverrelvaksla og Simavika. Den siste har jeg ikke gått, men vet at noen har gått der.

Selv har vi i venninnejengen gått Ringvassøya på langs med start i Vatnan i Dåfjorden. Vi gikk opp Vassdalen og fikk låne ei hytte ved Trollvannet. Neste dag fortsatte vi over mot Grønnliskaret og ruta derfra mot Ringvassbu, og ned Simavika siste etappe. Alternativt tar man ei teltovernatting og om mulig avtaler med noen som kan plukke opp teltutstyret ved Grønnliskaret.

Mulighetene er mange, men noen ganger kan lykken være å bare være ...

Tekst og foto: Ellen Marie Ingulfsvann.

Rusfri gamle i Simavika, «Bæl`lja»

Badstua

26-27 oktober 1999 var vi noen fra Sosialmedisinsk Senter som deltok på et kurs på Trastad gård på Borkenes. Kurset var organisert av Kulturdepartementet og Troms Fylkeskommune og hadde tittelen «Fysisk aktivitet innen psykiatrien». Vi besøkte Gammen, bygd av beboere og ansatte av Trastad gård og fant at et slikt prosjekt ville være midt i blinken for oss i rusomsorgen Tromsø.

Brukergrunnlaget fra Sosialmedisinsk senter var ikke stort nok, vi fikk med oss Tromsklinikken og Færingen Terapeutiske Samfunn, året var 2000. (Huset, Støtte og Kontaktsenter kom med litt senere). Hver hadde en ansatt-kontaktperson, men planleggingsmøtene var med alle tilstede. Prosjektleder/fysioterapeut var min rolle.

Ingen av oss var bevandret i gamlebygge-kunsten, men det var Leidulf Olsrud, den gangen skogreisningsleder i Tromsø kommune. Han var en perfekt kontaktperson innen kommunens bygge-etater og hjalp oss med å finne en kommunal tomt. Og, ikke minst, han lagde et gamle-byggekurs for oss. Det var et kulturhistorisk dokument med nøye beskrivelser av de håndverksmessige spissfindigheter innen gamlebygging, hvor han også skisserer hele byggeprosessen, illustrert med tegninger. Han anbefalte Einar Indrevoll som byggeleder.

Så ble det arbeidsturer, hver onsdag, med Tromsklinikkens bil og sjåfør Dan Røberg. Leidulf avviste: Kroksperrene er tatt under Fløya, staur hentet fra Berg og Henrikvika, nevra kommer fra Breivikeidet, torva fra rett oppi bakken og steinhellene på gulvet fikk vi fra et nybrottsverk på Slåttnes. Treverket skulle hogges, fraktes og barkes, 1000 nagler spikkes, bygget bygges. Over 100 brukere var med i prosjektet.

I oktober 2003 var det innvielse av Bæl`lja (samisk betegnelse for ørebeinet på grønlandshval), en sjå med utedo, og en gapahuk nede ved elva.

Saunaen ved gammen i Simavika, laftet opp av rundtømmer av furu, ble påbegynt i 2007 og ferdigstilt i 2010. Store omorganiseringer innen rusomsorgen og måten denne saunaen er bygd på, gjorde at det ble et byggeprosjekt som hovedsakelig Leidulf, Einar og Dan tok seg av.

Gammen er i dag åpen for alle, men badstuhuset er låst. Nøkkelen kan lånes hos Dan Røberg på Huset, som nå heter CRUX-Huset Oppfølgingssenter.

Gammen som er Tromsø kommunes eieendom ligger på høyre side av anleggsvegen ca. 2,5 km fra Simavika.

Tekst og foto: Barbara Bartnæs

Vår på Dærta

Våren på Dærta kan komme nærmest som en slags eksplosjon. Og som de fleste eksplosjoner, er toppen så kortvarig at du må være til stede for skikkelig å føle eller skjønne alle kreftene. Sammen med mine brødre har jeg vært der mange ganger i mai. Men bare en gang vært der når det virkelig smalt.

I 2013 startet vi turen seint. Vi gikk innover 17. mai. Allerede nede ved Devdis var våren kommet langt. Vi kom greit innover, bortsett fra at Leo knakk den ene skia noen kilometer før samebyen på Čievččasjávri. Der traff vi en kar som med glede ga bort og ble kvitt de gamle forsvarsskiene som hadde stått ubrukt på snøscooteren i minst ti år! Det hører med til historia at neste dag knakk min bror den andre butikk-skia også. Og måtte ned til samene og hente den andre treskia. Ikke akkurat den beste starten på turen. Men vi la på et lag med smeltet skareklister. Dette ble en slags grunnsmurning og impregnering i hele skias lengde. Det fungerte brukbart, selv på treski som trakk masse vatn.

Dagene som fulgte var milde. Med sol, overskyet og plussgrader om nettene. Det blågrønne feltet oppe i bakken, der bekken som renner forbi hyttene kom til syne, ble større og større og kom stadig nedover. Snart var bekkefaret med blågrønn sørpe mange steder sikkert 100 meter bredt. Det var spesielt å se hvor vatnet tok snarreste vegen nedover. Dette året gikk den omtrent i sin helhet øst for den nakne tomte etter gamle Dærta (Var den revet samme året, tidligere på vinteren?). Det var lett å se at gam-

Vannet flommer utover isen

Et fantastisk skue mens sørpa kom sigende

Det ble ikke slutt på vanntilførselen

Her forsvant snøen med vannet som kom sigende

melhytta år om annet var blitt stående i veien for flommen. Mengden med snø i og rundt bekkefarene samt hardheten av denne, er det som styrer hvor flombekken havner. Men det var ennå ikke bevegelser i snøen, bare vatn som farget og mettete den.

Den 22. mai var det bygget opp til den store vannekspløsjonen. Bekken var nytegnert i omtrent 100 m bredde hele veien. Og den var kommet noen hundre meter nedenfor tomta etter den revne gammelhytta. Idet jeg gled nedover til Njårgåjávris isflate, hadde bekken ei fart på kanskje et par hundre meter i timen. Med litt bevegelser i snømassene også. Aksel, som kom nedover litt etter meg, fotograferte skisporene mine oppspiste av vatn og sørpe. Og litt utpå formiddagen løsnet det hele. Vi lå på isen og fulgte seansen. Kanskje flere hundre tonn med vatn og sørpe flommet ut på Njårgå. Isflaten var i utgangspunktet tørr og fin. Men vi måtte bare pakke sakene i all hast og være klare til å trekke oss unna. Det var ingen fare, men det var jo ikke nødvendig å bli stående og bli våte. All denne tyngden presset isen ned, og vatnet flommet utover. Samtidig som jo vatnet følger laveste nivået. Det ble fort en bekk langs landet mot vat-

De siste kilometerne ned mot Devdis

nets utløpsområde. Omtrent midt på vatnet stoppet vannutbredelsen. Den trakk seg forsiktig litt tilbake. Utpå kvelden da vi gikk av isen, var det mulig å krysse bekken oppe ved hyttene. Mye av terrenget var delvis vasket for snø. Der snølaget var noe tykkere, var det laget renner i alle størrelser. Og det rant fortsatt store bekker.

I turlagets årbok i 1982, da TT var 75 år, har jeg et foto hvor jeg krysser flomstor overvannsbekk øst for Gárásjávri (Karas-). Opplevelsen med flommen i den lille Dærtabekken ble en enda større opplevelse. Selv om vi ikke ble like våte. Resultatet av slike sørpeskred har jeg sett mange ganger. Men å stå og se på skredet mens det kommer, har jeg bare opplevd denne ene gangen.

Natt til 23. mai gikk vi heim. Vi hadde fått med oss den store vårseansen på Dært. Men det var ikke slutt med det. Det ble en strevsom tur, hvor vi måtte opp i Devdisfjellet på nordsiden. Og to-tre kilometer på barmark før vi var nede på isen og demningen på Devdis. Dært i vårflommen skal henge høyt!

Av Kjell Sandåker. Foto: Kjell Sandåker og Aksel Johansen

Damene på kontoret

Klare for intervju - Nina , Lin og Mia

Tekst og foto: Nina B. Cheetham

Fjellvåkens utsendte på intervjuoppdrag i koronatid; Gode råd var dyre, hvordan møtes når man helst skal unngå å møtes? Damene på kontoret visste råd den ene dagen i mars da sola skinte fra skyfri himmel. «Passer det kl.15 i gapahuken til TT på Kvaløya?» «Jo takk, det går fint, jeg har jo uansett hjemmekontor og vi har blitt oppfordret av sjefen om at vi må komme oss ut i frisk luft». Så endte vi der, med medbragt kaffe og godis fra Lin, på «snøstoler» med sitteunderlag og de obligatoriske to meters avstand mellom oss.

Det var ikke gitt at Lin Einarsdotter Olsen skulle ende opp som «sjef» og daglig leder på TT sitt kontor i Tromsø. Hun startet som vikar i 2012, og da fast jobb ble ledig i 2014 var hun allerede hekta på TT og søkte jobben. Riktignok lå det et relevant, og det skulle vise seg, veldig viktig krav bak søknaden. For å ta jobben fast måtte det bevilges lønnsmidler til en ekstra 50 % stilling i tillegg til den 1,5 stilling som allerede fantes. Arbeidsmengden var allerede for stor for en og en halv person. Ivar Sæther som da var leder i TT, var opptatt av å styrke administrasjonen og aktiviteten. Han så potensialet i jobbsøkeren og nølte ikke med å anbefale for styret at kravet skulle innfris, han ville ha Lin i jobben! For et lykketreff det viste seg å bli! Med en ekstra stilling ble Mia

Nina får seg en god latter

Kanstad Kulseng ansatt, først i et engasjement og så fast stilling i 2017, da med størst fokus på Barnas Turlag (BT) og ungdomsgruppa. Større administrasjon og to fantastisk positive og serviceinnstilte damer på kontoret sørget for økt aktivitet og 100% stilling for Mia som igjen førte til enda mer aktivitet og enda en stilling, og i 2016 kom Nina Brygfjell! Nå sitter de her og kappes om å fortelle hvor godt arbeidsmiljø de har og hvor flott de synes det er å jobbe med så mange positive frivillige.

Jeg blir nysgjerrig på den økte aktiviteten og hva den består i. Som eksempel kan Mia fortelle at fra å bare være en avdeling av Barnas Turlag i Troms, er det nå 8 avdelinger spredt over hele fylket. Gruppene utviser en utrolig kreativitet i sine ulike turprogram og har stor aktivitet. De andre to supplerer med flere eksempler; Veterangruppa som før hadde kaffe og vaffelmøte en gang i måneden møtes nå for å gå tur hver tirsdag. Det har kommet til nye lokallag i Nord-Troms, Senja og Balsfjord og det er bygget flere nye hytter på eksisterende hyttetun, i tillegg til at TT nå leier Gammelhuset i Skipsfjorden på Vannøya. Videre har det skjedd en økt tilrettelegging for hunder på

Stolt av arbeidsplassen – Mia Kanstad Kulseng

hyttene gjennom bygging av flere nye hundeanneks. Lin forteller videre om en større profesjonalisering av hele organisasjonen, noe som blant annet har medført et større fokus på HMS (helse, miljø og sikkerhet) på dugnader. De tre kan også fortelle om stadig nye brukergrupper. Flere folk ferdes i fjellet, ikke minst er det en stor økning av studenter og utlendinger, noe som vises i besøksprotokollene på hyttene. En kikk på tur- og aktivitetsprogrammet for TT gir også et innblikk i bredden av tilbudene som gis til medlemmene. Tilbudene tilpasses fortløpende de ulike brukergruppene, for eksempel kajakkturet for ungdom og bålgruppas samling rundt bålet på onsdager. I tillegg har TT hatt en fantastisk medlemsøkning, den største i et lokallag av DNT i 2019!

Men hvordan arter en dag på kontoret seg for disse utpreget serviceinnstilte damene? Spørsmålet trigger dem for arbeidsoppgavene er mange og varierte:

Kontoret står for drift av hytter og aktiviteter, koordinering av de ulike gruppene og utvalgene, utforming av søknader og respons på alle typer henvendelser, både skriftlige og muntlige.

Ingenting å si på humøret – Lin Olsen

Arbeidsoppgavene fordeles mellom de tre og stemningen ved gapahuken denne ettermiddagen gir ikke inntrykk av stor uenighet innad i kollegiet! Lin er sekretær for styret i TT og har ansvar for hyttedrift og tilsyn. Mia har ansvaret for BT og DNT-Ung. Nina tar seg av medlemsservice og henvendelser fra publikum. Lin og Mia skryter av at hun er verdens mest tålmodige sjel som tar alle spørsmål på strak arm.

Dagen starter gjerne med en plan A og ender i plan F. Arbeidsdagen er uforutsigbar og de kjeder seg aldri, men det kan jo forstyrre konsentrasjonen litt når gjester fra et helt cruiseskip velter inn og spør etter toalett. Da settes Nina på saken!

Kaffen smaker godt i sola og praten går lett. Jeg vil gjerne høre mer om hvem som henvender seg til kontoret.

Eksempel på henvendelser kan være, i tillegg til alle spørsmål om hytter og turruter, en rapport fra Blåkollhytta om at besøkende har kokt undertøy i kasserolle eller spørs-

mål om gjenglemte ting fra i fjor. En gjenganger er en notorisk samler av DNT – hytter som hvert år ringer og spør om det har kommet til noen nye hytter i løpet av året!

Mia kan videre fortelle om danske sykepleievikarer som vil til Jægervasshytta, utlendinger som planlegger trugetur til Vuomahytta og kommersielle grupper, for eksempel fra Belgia, som planlegger en ekspedisjon til indre Troms. Da må det presiseres at hytteregler gjelder for alle brukere og at kommersielle grupper ikke får benytte hyttene i helger eller i påsken. De må ta kontakt med kontoret for hver tur og avtale egen pris for oppholdet.

Det finnes «Norge-på-langs» - turgåere i alle kategorier og folk som planlegger tur til Tromsdalstind i dongeribukser og småsko vinterstid. Når det gjelder det siste eksemplet må damene ty til skremselspropaganda for å forebygge utrykning av nødetatene! Mange har forberedt seg svært godt til turen sin, andre lurer på om de kommer til å møte isbjørn på fotturen i indre Troms.

Både Lin, Mia og Nina er glade i folk og presiserer nok en gang hvor heldige de er som har en så positivt orientert jobb med så mange fantastiske frivillige. Det er mange som vil ha TT med på laget og selv om grensene mellom jobb og fritid av og til viskes ut har de også etter hvert måttet lære seg å si nei. Det merker ikke vi som henvender oss til dem noe særlig til, for jeg kan ikke huske annet enn ja fra den kanten!

Kaffen er slutt og sola i ferd med å forsvinne bak fjellet. Vi rusler ned fra gapahuken, sier ha det, og håper på at aktiviteten snart kan normaliseres og at sommersesongen åpner for at mange turentusiaster igjen kan ta i bruk hytter og tilbud i TT. Uansett, alle er velkommen til å ta kontakt med damene på kontoret!

Fjellfiske

Spennning, naturopplevelse og balsam for sjela

I forrige nummer av Fjellvåken skrev jeg om hvordan turopplevelsen kan berikes og turmaten suppleres med selvfiska røye eller ørret. Mitt håp er at artikkelen har inspirert noen av dere og at flere har prøvd seg på isfiske i løpet av april-mai. Håper det ble fangst.

Sommeren er fiskerens høytid

For oss fiskegale slutter ikke fiskesesongen når den siste rest av is på fjellvannene smelter bort i tiden medio juni-primo juli. Jeg har selv fisket på isen rundt St. Hans i Måskanjavri, i Vuomajavri og på Kvænangsvidda. Når isen «nåler seg» i varmt junivær, er det imidlertid på tide å komme seg til land, droppe isfisket og ta fram fiskestanga. Kommer juni med varme og sol, kan denne overgangen ta bare få dager.

Vuomajavri har (nesten) alltid levert

På Vuomajavri, som nok er mitt favorittfiskevann mht fjellfiske, har jeg på vei inn dit opplevd å møte isfiskere med stjerner i øynene og tunge bærer på vei ut av Anjavassdalen rundt St. Hans. Mange forteller om tynn is, ideelle forhold for kikkefiske, mye stor og aktiv fisk - men det er ikke alltid at den uregelmelige røya er like bitevillig. Vel framme og full av forventning rigges fiskestanga. Jeg rusler full av forventning ned til vannkanten, ser etter vak og tar et langt kast med en sildesluk. Fisket er i gang. Å fiske på denne, mens de siste dristige isfiskere ligger et steinkast unna på liggeunderlag på skjør is er helt spesielt. Lyden av smeltende nåleis blandes med lyden av ender og andre fugler. Det er heftig når Vuoma spiller opp til dans!

Landing av fisk på Kvænangsvidda

Ofte topp fiske rett etter isgang – men ikke alltid

Så snart vannene er isfrie starter stangfisket – enten fra land eller fra båt/kano. Du får gode ferskvannsfisakesett for mellom kr 800 og kr 1000. For min del foretrekker jeg ei lett haspelsnelle, ei 8-9 fots haspelstang for kastevekter 8-25 gram og snøretykkelse 0,20 mm ved fiske fra land. Er det muligheter for stor fisk > 1 kg er det lurt å ha med en håv. Å miste en stor fisk i det en skal lande den er bittert. Det er gjerne de fiskeopplevelsene en husker best. Du kan velge å fiske med sluk, spinner, dubb med makk eller flue, is-skje med makk eller prøve bunnmeite (et søkke med makk legges på bunnen og det er bare å vente). Uttallige varianter av fisketeknikker finnes beskrevet i fiskeblader og bøker. Jeg er i den sammenheng konservativ i den forstand at jeg har et mer begrensa, tradisjonelt repertoar av fiskemåter.

Fluefiske gir meg den ultimate fiskeopplevelsen

Fluefiske er kanskje det fisket jeg rangerer høyest. Å overliste og senere kjøre en kilos-

Skjervøy- Trond har berga middagen

fisk på enhånds fluestang er dj..... morsomt. Utstyret er lett å bære med seg. Du trenger en enhånds fluestang på 8-9 fot med ei høvelig fluesnelle og et fluesnøre med en vektklasse som passer stanga. Ved fiske i stillestående vann brukes et flytesnøre. I rennende vann/ elv er et flytesnøre med synkefortom eller et lett synkesnøre å anbefale. Alle varianter av snører brukes. Dette er en sterkt forenklet beskrivelse og ingen fasit. Prøv deg fram. Tidlig på sommeren når mange insekter klekker i vann og nymfer forvandles til ferdig insekt, foretrekker mange å bruke såkalte nymfer. Avhengig av om nymfene har kulehoder eller ikke og hvilken fortom du bruker, kan de fiskes med på ulike dybder og hastighet. Våt- og tørrfluer fiskes det også med. Disse er ofte imitasjoner av insekter. Se etter vak fra enkeltfisk eller stimer av røye som går i vannflata. Tørrflue fiske på vakende fisk er helt topp. Ved fluefiske gjelder det å lære seg god kasteteknikk slik at flue og snøre lander fjærlett og presist ved et vak, foran en stim eller nær der du ser en stor fisk står. Snøre/flue må ikke landes med et plask. Det siste skremmer garantert fisken.

Fiske fra land er de fleste fiskeres valg

Min erfaring er at det er vanskeligere å få fisk fra land på tidligsommeren spesielt i store vann, men dette varierer fra vann til vann og etter fiskebettet og fiskerens erfaring. Å prøve ut mindre vann er ofte smart. Å kunne kaste langt er ingen ulempe. Noen steder funker sluker i kobber og rødt, sildesluker/ stingsild i sterke farger (rødt, orange, gult) og håndkolorerte sjørrretsluker. Hyppig skifte av sluker svarer seg dersom du ikke får fisk på den første du prøver. I mindre vann har jeg hatt hell med bruk av isskje med makk. Men isskjeer er vanskelige å kaste langt med og de snurrer lett snøret. Bruk kulelager-virvler! Det hjelper.

Selve fisket etter stor røye er en ting, men ei stille sommernatt på Vuomajavri gir så mye mer: Masse våryr vannfugl som havelle og sjørre, vadefugl som strandsnipe og temmincksnipe langs strendene, rødnebbternas stup etter insekter på vannflata, blåstrupens vakre sang i vierkjerrene, fjelljoens luftakrobatikk, fjellvåkens klagende skrik, trekkende reinflokker på tur nord og vestover med mer. Når sola kommer over fjellene i øst og nattetåka damper bort, er det magisk. Tankene får vinger å fly på. Slike øyeblikk er ren balsam for kropp og sjel. Du drømmer deg bort, men plutselig- PANG - du rykkes ut av drømmen av et resolutt, kraftig napp av ei stor røye som tar sluken for så å gå på et langt utras! Du realitetsorienteres raskt, sansene skjerpes og kampen er i gang!

Fiske i fjellelver er helt topp

Gode og store nok elver for fiske i fjellet er mangelvare, men bevares - slike finnes. Jeg har erfaring fra noen slike i Indre Troms - f.eks elva fra Ærtebeljavri/Gævdnjajavri og Gamasjåkka i Bardu og Vuomajåkka, Anjavasselva, øvre del av Divielva, Skaktarelva og Rostaelva i Målselv. I flere av disse kan du få stor fisk og du kan finne flotte fiskeplasser ved kulper og stryk.

Den opplevelsen jeg husker best fra slikt

Artikkelforfatteren med Vuomarøye 3,18 kg

elvfiske fant sted i Rostaelva i St. Hanstida for over 20 år siden, flere kilometer innenfor Rostahyttene. Rostaelva gikk flomstor. Jeg hadde fisket hele natta i Måskanjavri uten hell og fisket meg ned langs Rostaelva. I et djupt elvejuv gikk elva frådende mellom klip-pene. Eneste sted det var mulig å fiske var fra et berg 6-7 m over elvenivå. En rød-kvit Andersdubb med makk kastes ut i elva. Jeg har ikke stor tro på fisk. Etter flere kast der dubb og makk danser hjelpeløst rundt i strømskavler, virvler og inn i bakevjer innunder berget, skjer dette: Plutselig forsvinner dubben under vann og blir borte! Full skjerpings! Snøret strammes til og jeg gir tilslag. Kjenner straks at det er noe tungt i andre enden av snøret. Kraftige, tunge napp og risting. Definitivt ikke bunn-napp. Det blir en langvarig og spennende kamp der fisken trekker snøret under utstikkende bergnabber i strømmen, men heldigvis – snøret ryker ikke. Fisken går dypt og viser seg

aldri. Jeg må klatre ned berget for å komme til elva. Hele tida med fokus på stanga og snøret. Heldigvis har jeg håv med. Pulsen øker merkbart når fisken kommer opp fra dypet. En gris av en ørret, med nydelige fargetegninger langs sidene. Et monster! Ørreten er sliten og landes trygt i håven. Jeg fylles med takknemlighet og rusler fornøyd og trett, men med lette steg med morrassola i ryggen ned til hyttene. Når fisken på formid-dagen veies på digital vekt viser vekta 2,3 kg. Ny pers!

Andre fiskemetoder – oter og garn

Jeg vil ikke omtale disse nærmere. Slikt fiske opplever jeg sjelden på innlandet og driver det ikke selv. Garnfiske er effektivt gjort på rette plass, på rette tid og med lovlig maskevidde /omfar. Oter det samme. Sjekk lokale fiskebestemmelser. Garnfiske og oterfiske tillates ikke alle steder. Garnfiske krever normalt et eget fiskekort.

Fiskestang - en del av turutrustningen heretter?

Neste gang du går fra hytte til hytte i Troms, ta med deg fiskestanga! Gjerne en firedelt. Den hekter seg ikke i greiner som henger over stien. Turopplevelsen blir rikere og er du heldig, kan du og ditt turfølge nyte ett eller flere måltider med fersk fjellfisk av topp kvalitet. Ta for deg kartet over det området du skal gå i. Se etter vann og elver som ser fristende ut. Snakk med kjentfolk før eller under turen. Det er enormt med fiskemuligheter i ferskvann i Troms og Finnmark. F.eks har Kvænangen alene over 2000 vann! De fleste vann har fiskebestander som er under-beskattet og Statsskog ønsker flere fiskere velkommen. Økt stangfiske tåler vannene utmerket.

God tur og skitt fiske!

Tekst og foto: Øystein Overrein, Tromsø

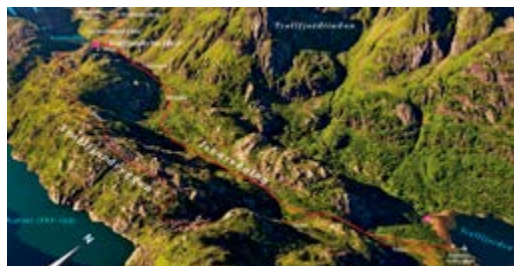
Kortreist ferie til Vesterålen i år?

I disse korona-tider, vil nok mange flere velge Norgesferie i år enn tidligere. Vesterålen har mye å by på, og med forbehold om at DNT's hyttetilbud åpner til sommeren, har Vesterålen Turlag noen riktige hyttegodbiter her også. Her er et lite knippe turmål vel verdt å vurdere til sommeren:

Tur 1: Starter du turen fra Troms med ferga fra Gryllefjord til Andenes, må du opp og ut på Måtinden sør for Bleik, på vestsiden av Andøya. Måtinden har enkel adkomst over slake heier, men er et av de mest spektakulære kystfjell man kan besøke.

Tur 2: Hvis du er fascinert av å gå ute mot storhavet, kommer du ikke utenom Dronningruta mellom Stø og Nyksund, på Langøya i Øksnes kommune. Dette er en rundtur med tang i håret den ene veien og med 360 graders utsyn over fjellet den andre veien. Hvilken vei du velger å gå avgjør du sjøl. På turen langs fjæra finner du turlagets gapahuk litt sør for Skipssanden. I pittoreske Nyksund er det flere serverings- og overnattingssteder.

Tur 3: I 2014 ble Vesterålen Turlags Guvåghytta i Bø kommune kåret til Norges flotteste kysthytte. Med 700 meter å gå fra nærmeste vei er denne lett tilgjengelig for sjøl storfamilien. Anlegget har to naust med en rekke kanoer og båter til fri bruk for alle besøkende. Anlegget har 19 sengeplasser og vedfyrt badstue, og et flott hyttetun for utendørs opphold og lek. Guvåghytta ligger midt i et område preget av fornminner, og rundt

Adkomst fra Trollfjorden til Trollfjordhytta

Guvåghytta ligger godt skjermet ute på Oksnesan

Måtinden på Andøya

Normalruta opp på Møysalen, sett fra vest

hytta finner du både urgraver og tufter med flere tusen år lang historie. «Minutt for minutt» med Lars Monsen endte for øvrig opp på Guvåghytta i 2018 etter å ha gått over Breitinden (598 moh.).

Tur 4: Midt inne på Vesterålsdelen av Hinnøya finner du Snytindhytta, kun noen få kilometer unna Møysalen nasjonalpark. Det er omtrent en mil å gå langs de tre vanlige adkomstrutene til hytta: Fra Løbergsbukta i Gullesfjorden, fra fylkesgrensa i Sigerfjorden eller Djupfjorden. Har du godt vær må du få med deg turen mellom fylkesgrensa i Sigerfjorden og Snytindhytta. Ikke så mange hytter har adkomstalternativ som går i høyden med utsikt, men denne turen beskrives av de fleste som fenomenal. Vil du på langtur, kan du sette kursen videre langs den merkede ruta inn i nasjonalparken, og endog avlegge Møysalen et besøk før du ender opp i Forkledalen og på E10. Er du blant de aller sprekeste, kan du forsøke deg på tur-retur Snytindhytta-Møysalen, men det blir fort en 18 timers tur.

Tur 5: Det er vanskelig å komme utenom å slå et slag for Vesterålen Turlags siste storsatsing på hyttefronten, den nye Trollfjordhytta. Ta med kano eller lettboat på henger, og padle eller ro fra Raftsundet og over til Trollfjorden. Eller du kan følge en av de som tilbyr organisert skyss fra Svolvær til Trollfjorden. Turen opp til hytta er på snaut tre km og tar halvannen time med sekk. Terrenget rundt hytta er virkelig høyalpint. Vel framme på hytta må du opp på Isvasshaugen rett ved hytta for å se ned på Trollfjorden. Er været tørt og du er fjellvant, anbefales å ta seg opp på 975 meter høye Blåskaveltind. Både Snytindhytta og Trollfjordhytta har vedfyrte badstuer hvor du kan ta en velfjortjent kroppsvask etter endt tur.

Boka «På tur i Vesterålen og Lødingen» anbefales varmt for videre lesning. Den rikt

Stø er et av endepunktene for Dronningruta i Øksnes

Vesterålen med turmålene inntegnet

illustrerte boka kan kjøpes på Bokhuset Libris i Tromsø eller via <https://vesteralen.dnt.no/utgivelser/>.

Velkommen til Vesterålen!

PS! Har du nå fått nok av Vesterålen kan du kjøre forbi Digermulen til veis ende på Årstein. Da er du i Austre Vågan og Lofoten. Her arrangeres det til sommeren musikkfestivalen ÅrsteinØya 24-25. juli. Og du kan legge turen opp til Norges eneste offisielle Dronningvarde på Stortinden 530 moh!)

Alle illustrerte flybilder er hentet fra boka «På tur i Vesterålen og Lødingen».

Av Trond Løkke

Barnas Turlag Karlsøy

BT Karlsøy så dagens lys i juni 2018. Første møte var et myldremøte med Mia fra Turlagskontoret.

Her ble mange ideer lagt frem, og flere ivrige mødre var med i planleggingen. Utover turåret ble flere nye medlemmer født, noen flytta og til slutt satt vi igjen med to lettere hyperaktive turleder-mammaer. Det er vi to som arrangerer de aller fleste turene. Vi har også med oss en ivrig turn-og-tur- mamma fra Vannøy som arrangerer turn-tur med besøk på julemesse i Vannvåg.

Vi har arrangert små og store turer, noen turer i vårt nærmiljø, og noen litt lengre unna.

Høsten 2018 fikk vi tilbud om grunnleggende turlederkurs. Han Alf kom til Hansnes og holdt kurs for oss og noen tilreisende turledere, til sammen 9 ferske turledere kom til den helga.

Vi er veldig stolte over det vi har fått til. Vi har arrangert korte og lange turer, med og uten overnatting.

En av våre første store turer gikk til Sandvika på Karlsøy. En nydelig sandstrand rett ut mot storhavet. Her er det godt tilrettelagt med utedo i campen. Det ble en noe dramatisk tur. Noe dramatikk var av den gode sorten, for eksempel en grottevandring med hodelykt. For i Sandvika er det nemlig en grotte som for ikke lenge siden var bebodd. Det var en tur med mye skrekkblandet fryd for de minste. Etter en god natts søvn våkna vi til øs pøs regnvær. Det la ingen demper på humøret for de yngste deltakerne, men de voksne fikk en våt opplevelse i nedpakking av telt, lavvo og utstyr. Da var det flott med traktorskyss tilbake til fergekaia, og alle fikk plass i traktorhengeren. Senere opplevde vi

Kanopadling ved Haugland gård

Turbo klubber inn til kommunestyremøte sammen med ordfører Mona Pedersen

På toppen! Turleder Jannicke med Live og Elias på toppen av Stortind på Reinøy

litt dramatik av den ikke så hyggelige sorten. Samme dag som vi skulle reise hjem, oppdaget vi at det kom mye røyk fra den gamle prestegården på Karlsøya. Da kastet vi oss rundt, sprang bort og prøvde å hjelpe det vi kunne hjelpe med. Dessverre brant det flotte gamle bygget ned til grunnen senere på kvelden.

I juni 2019, da BT Karlsøy var ganske nøyaktig ett år, reiste vi til Hersøy. Dette var en tur vi arrangerte sammen med Karlsøy Jeger og Fiskeforening. På Hersøy står Haugland gård som Karlsøy Jeger og Fiskeforening har pusset opp. Her er alle muligheter! Også mulighet for å leie huset for folk flest. Her kan du gå en tur nesten rundt øya, du kan padle i kano, eller ta båten ut i Vargsundet og prøve fiskelykken. Vi opplevde alt dette og mer til i løpet av døgnet vi var her. Noen prøvde seg også på bueskyting og binding av blomsterkrans.

Vi har hatt mange gode opplevelser på kortere turer også. Her kan vi nevne skøytetur

på Ringvassøyas store innsjø, Skogsfjordvannet, der barna også fikk mulighet til å prøvekjøre med hundeslede. Det var veldig stas og vi håper å gjenta dette så snart muligheten byr seg. Andre høydepunkt har vært Kom-deg-ut-dagen i kombinasjon med solfest. Vi er så heldige at vinterens Kom-Deg-Ut-Dag treffer samtidig med solas tilbakekomst til Hansnes. To år på rad har vi hatt en storstilt feiring med mange folk og artige aktiviteter. Vår første markering av Kom-Deg-Ut-Dagen ble avsluttet på verdig vis, da turleder Ingebjørg fødte vårt yngste medlem påfølgende morgen. Vi satser ikke på å gjøre dette til en del av tradisjonen. 5 turer med Turbo har også vært en kjempesuksess! Mange familier har gått korte og lengre Turbo-turer i vår flotte kommune, og utendørs premieutdeling ble en folksom fest!

Vi fikk også presentere oss for kommunestyret i Karlsøy, og Turbo fikk æren av å klubbe i gang møtet. Sammen med ordfører Mona Pedersen så klart. I den anledning hadde en av våre unge håpefulle skrevet og tegnet en hel bok om Barnas Turlag. Vi fikk en varm og god mottakelse.

Karlsøy er en stor kommune i areal, med ca. 600 øyer, holmer og skjær. Vi prøver så langt det lar seg gjøre å arrangere turer på alle de bebodde øyene. Vi har hatt 5-turer med Turbo på Karlsøy, Reinøy, Ringvassøy og Vannøy. Så da fattes bare en bebodd øy, nemlig Rebbenesøy. Det håper vi å få til dette turåret!

I løpet av disse to årene har vi fått med oss mange forskjellige barn og unge ut på tur. Vi har lagt ned nærmere 500 frivilligtimer, og listen over opplevelser begynner allerede å bli lang. Vi har hatt bålmiddager i øs pøs regnvær, turer med flere deltakere enn vi hadde sett for oss og turer med bare oss. Vi har hatt med bestemødre, bestefedre, tanter, onkler og søskenbarn på tur. Vi har til og med turet sammen med ordføreren!

Av Jannicke Johansen

Oppmerking av sommerruta til Store Blåmann

Panorama fra toppen

Store Blåmann er ett av Tromsøs mest populære turmål sommerstid. Med sine 1044 meter over havet er fjellet det høyeste på Kvaløya. Dagens offisielle rute går fra Slettneset, men det går også en sti fra Gårdelvnaset, som ifølge flere kilder er den gamle stien. Rutas startpunkt ble flytta fra Gårdelvnaset til Slettneset antakelig en gang på 90-tallet, og ble da merket opp med enkel rødmerking organisert av Jarle Nilsen. Da den nederste delen av ruta måtte gå gjennom noen myrområder, ble det kloppet over de våteste områdene.

Den gangen var det først og fremst lokale som gikk tur til Store Blåmann, og gjerne da folk som fortsatt hadde den litt «sære» interessen «fjellsport». Slik er det ikke lenger. Topptur har blitt allemannseie, og mange bruker nå både Store Blåmann og andre fjell til dagens treningstur. De siste årene har fjellet også blitt veldig populært blant tilreisende turister, ofte anbefalt av lokale turarrangører. Det har de senere årene vist seg at ikke alle mestrer fjellets krav og farer like godt. Dessverre havner en del turgåere i trøbbel hvert år og må derfor ha hjelp av redningstjenesten for å komme seg ned. De har enten undervurdert turens vanskelighetsgrad og blitt for slitne, eller de har gått seg fast fordi selve ruta har vært vanskelig å finne.

Våren 2017 fikk styret i daværende Fjellsportgruppa i Troms Turlag (nå DNT fjellsport Troms) forespørsel om å ta jobben med å merke ruta opp til Store Blåmann på nytt i samarbeid med Ishavskysten friluftsråd. Etter et års utsettelse gjennomførte vi en befaringsstur utpå sommeren 2018, og den første dugnaden ble satt i gang september samme år. Vi kom da godt i gang med å merke den nederste tredjedelen av ruta med nye varder og rødmerkede T-er. Noen steder savnet vi klopper, og det ble derfor lagt ut litt ekstra klopper på utsatte steder. Fra skoggrensa går ruta gradvis inn i et litt ulendt terreng. Her brukte vi i første omgang merkepinner, som vi senere ser for oss å supplere eller erstattes med ytterligere varder. Det var også planlagt skiltoppsett der gammelruta og nyruta møtes, men høsten gikk fort, og vi rakk bare å sette opp stolpen til skiltet dette året.

I 2019 gjennomførte Tine Marie Valbjørn Hagelin fra Ishavskystens friluftsråd og undertegnede en ny rekognoseringsstur for å se nærmere på øvre del av ruta. Litt av problemet på den siste tredjedelen til toppen av fjellet er at deler av ruta består av store mengder løs stein, ofte i størrelsesorden 5 til 15 cm i diameter. Disse er lett å sparke ut og utgjør en stor fare når mange beveger seg opp og ned i området samtidig. I tillegg deler turen seg i mange alternative rutevalg i dette partiet, så vi ønsker derfor å gjøre en

Caroline Haug og Øystein Thorvaldsen m varde-merking. Foto: Tine Marie Valbjørn Hagelin

Dugnadsgjengen

Harald Faste Aas ved nyetablert varde

grundig vurdering av rutevalget i dette partiet før vi merker den endelige ruta.

Utover sommeren arrangerte vi 3-4 dugnader der den midterste tredjedelen av ruta ble nesten ferdig merket, med til dels ganske kraftige varder. Vi håper at disse skal synes godt i tåka, samtidig som de ikke dominerer for mye. Videre er det gjort avtale med

grunneier om at vi kan bruke maling rett på fjellet der det er umulig å merke tydelig på andre måter. I det bratte klyvepartiet på ca 800 moh har vi benyttet oss av dette.

Vi har så langt bygget mange – forhåpentligvis solide – varder, og malt disse med enten rød sirkel eller T-er. For å få malingen til å sitte har vi måttet skrape disse med stålbørste, og muligens må vi kontrollere malingens bestandighet utover kommende sommer. Noen plasser er det benyttet merkepinne der det er jordsmonn til disse. Gamle «private» varder er revet for at ruta skal bli så entydig som mulig.

Mye av jobben er nå utført, men følgende oppgaver gjenstår:

- ◊ Merking fra klyvepartiet på 800 moh. til toppen må fullføres, samt manglende merking i svaet på ca. 700 moh.
- ◊ Enkelte partier videre nedover må merkes litt tydeligere og eventuelt justeres.
- ◊ Noen av de eksisterende kloppene må repareres eller byttes ut.
- ◊ Det skal settes opp et skilt på norsk og engelsk ved starten av ruta med informasjon om farer og vanskelighetsgrad. Friluftsrådet har ansvaret for dette skiltet.
- ◊ Det har også vært kommunikasjon med grunneier om mulig utvidelse av parkeringen.

Vi vil takke for den flotte innsatsen fra alle som har bidratt så langt, og håper flere vil melde seg til tjeneste også denne sommeren, forhåpentligvis uten alt for store problemer med den pågående korona-pandemien. Og dersom du går ruta i sommer, må du gjerne sende en tilbakemelding til turlaget om det er svakheter ved merkingen som bør forbedres. Husk da å være så konkret som mulig.

Tekst og foto: Harald Faste Aas

Årsmøtet i Troms Turlag

Av Jorunn Mørkved

Møtet ble holdt på Quality Saga Hotell mandag 24 februar.

Styreleder Arnulf Sørum framførte styreleders tale. Han poengterte at styrets arbeid er prega av god samarbeidsvilje, dette gir arbeidsro. Han understrekte betydninga av å rydde vegen videre. Man ønsker at samarbeidspartnere skal bruke åpne kanaler inn til styret.

TT har problemer med å bli tatt med der avgjørelser vedrørende diverse forvaltning skjer. Dette gjelder særlig i verneområder. I stor grad handler det om vansker med å få tillatelse til transport inn til hyttene, noe som fører til en evig negativ karusell.

Saker styret arbeider med er bl.a:

Tilrettelegging for hund, gratispassasjerer på hyttene, tyveri (man fjerner pengekasse på hyttene pga dette), transport inn til hyttene og i verste fall problemer med grunneiere, samarbeid og forhandlinger med Statskog, innstallering av solceller på to nye hytter (det er allerede solceller på Gappo og Trollvassbu).

TT arbeider med å få i gang ei ordning med hytteverter. I den forbindelse har Statskog gitt tillatelse til oppføring av et ekstra rom i alle nybygg og evt. utvidelse i eksisterende hytter.

Karibu i Lakselvdalen: Man har kontakt med tilbydere, og det nærmer seg konkrete planer man kan gå videre med.

TT-kontoret har stor pågang av henvendelser, og dette er svært krevende.

Styreleder la fram hyggelige tall vedrørende drift av TT: Total dugnadsinnsats har

Det nye styret i TT 2020. Foto: Nina Cheetham

vært ca. 30 000 timer. Dette tilsvarer en verdi på 9-10 millioner kroner. TT har nå ca. 6000 medlemmer og er det laget som vokser hurtigst i landet. Nå har TT ca. 5000 medlemmer på Facebook-gruppa.

Styreleder orienterte om at en person i indre Troms ønsker å gi ei tomt ved Takvatnet. Tromsø kommune ønsker å gi en holme.

DNT fjellsport troms er kåret til Årets fjellsportgruppe i Norge.

Ordstyrer Ivar Sæther ledet resten av møtet. Årsberetninga var fyldig og fortalte om stor aktivitet. Årsmøtet vedtok noen få endringer i Vedtekter for TT.

Valg: To nye styremedlemmer og tre varamedlemmer ble valgt.

Styret er nå: Arnulf Sørum (styreleder), Stig Kristian Sørensen (ikke på valg), Pål Tengesdal og Kjersti Bakken (gjenvalg) og Monica Bryn og Karoline Ø Olsen (nye).

Varamedlemmer, alle nye; Christoffer Haug, Elin Nicolaisen og Gro Sørdal.

Årsmøtet ble avslutta med at Arnulf Sørum overrakte Den gyldne varde til tre ildsjeler med denne begrunnelsen:

Kjersti Bakken kom inn i styret som vara i 2015 og som fast medlem året etter. Da hadde hun vært tilsyn på Trollvassbu siden 2013. Kjersti er primus motor for et forskningsprosjekt gjennom Voksenopplæringa som omfatter innføring i å ferdes i naturen for våre nye landsmenn. Hun har også laget brosjyrer om turmuligheter i Tromsøområdet på engelsk, tysk, fransk og norsk. Hun har laget et eget opplegg for skoleklasser som besøker TT-hyttene. I år har hun blitt valgt inn i DNT sitt nye bærekraftutvalg:

Anne Julie Klæbo og Magnar Uvsløkk har vært tilsyn på Gaskas siden 2009. De har gjort en stor innsats for egen hytte og for hele hyttetunet. Gaskas er et av de mest populære hytteanleggene langs hyttekjeden. Magnar har vært styremedlem i TT. Han er med i Merkeutvalget og har deltatt på mange merkedugnader, flere bruprosjekt, deltatt på klopping og skilting. Paret får utmerkelsen for lang, tro, innholdsrik, engasjert, hjertelig innsats for TT.

Harald Faste Aas er ildsjel i TT og FSG/DNT fjellsport. Han var leder for FSG fra 2017-19. Uten innsatsen hans ville ikke FSG/ DNT fjellsport vært der de er i dag. Harald er dyktig som turleder, stø i navigasjons- og sikkerhetsvurdering. Han har et skikkelig ståpå-humør og et solid sosialt vesen. Han har en tydelig stemme når det gjelder HMS i TT og DNT. Han ønsker implementering av nasjonal standard både i FSG bratte turer og risikovurdering i Sherpa. Harald er kursleder og arrangerer turlederkurs. Han er engasjert i nytt turlederutvalg som skal sørge for kunnskap og ekspertise til eksisterende turledere og påfyll til nye.

Takk på årsmøtet til Mia, Nina og Linn

Harald Faste Aas gratuleres av Arnulf Sørum.
Foto: Pål Tengedal

Lisbeth B Johannessen. Lisbeth fikk blomst for sitt mangeårige engasjement i og for Troms Turlag. Hun har vært styremedlem i laget, turleder, deltatt på mange hyttedugnader og engasjert seg i saker som har vært relevant for TT. Lisbeth har vært i Fjellvåken-redaksjonen i mange år. Hun sluttet ved årsskiftet.

Med hund på tur i Troms Turlag

Min 4-beinte venn og eg stamper oss fram ned Vuomadalen – bare nåen kilometer igjen til hyttetunet. Sikten e ikke den beste, men ok, vinden e sur og kald, løypa lager vi sjøl i nåen cm sporsny og fokktoppa. Enkelte plassa skimter eg gamle skispor, og stundom spor av skuter.

Min 4-beinte følgesvenn søker til de gamle sporan. De e lettere å gå når han får litt fast botten under labban.

Han går trøstig i vei med pulken på slep!

Vi starta fra Gaskas i morrest etter ei god natt kor også min polarhund var privilegert og kunne få ligge inne! Det var ingen andre hunda på Gaskas, så han kunne få ligge i ett av buran i gangen på sitt medbrakte teppe kor han var beskytta for vær og vind! Og dermed hadde vi begge godt med kvile og energi i kroppen da vi starta opp Gaskaslia mot Jierdni. Bombur, også kalt Bomtur av enkelte med lasta pulk, og matmor med sin lasta sekk!

Uten løype og med tung sny blei vi litt sliten begge to, men no var vi snart ved målet!

Som ett av fleire tilsyn på Vuomatunet var eg no på tur for en liten jobb på tunet. Da eg gikk der og gleda meg til bakkekanten ca en km fra tunet der vi ser hyttene gikk tankan fritt i alle retninger, som de oftest gjør når eg e på vandring!

Tru om der var «innehunda» på Vuoma no? I tilfelle, så måtte de få plass der det var lov å ha hund inne, og Bombur måtte bli bundet ute også på natta og vise at han e den polarhunden han egentlig e!

Klart for å vende snute og nase heim etter fine dager på Vuoma

Tankan går til alle de som i hyttetoka på hundeannekset har takka for det botilbudet som er for vandrere med hund! Mang en 4-beint turvenn er ikke polarhund, og er avhengig av å kunne være beskytta for vær og vind, og kulde! Eieran av sånne hunda e spesielt takknemlige for den jobben Troms Turlag no har kommet i gang med for tilrettelegging for det å kunne ha hund med seg på vandringar i fjellet. Mange av hyttetunan i Troms Turlag har no et botilbud til vandrera med hund. Og i hyttebøkene formidler de si glede over tilbudet!

I mitt stille sinn håper og ber eg om at alle brukeran viser at de setter pris på det tilbudet ved å forvalte disse hyttene riktig og gjøre opp for seg! Telt er jo et alternativ for ikke tilrettelagt for hund. Men det krever en del meir, spesielt hvis man råker på dårlig vær over fleire daga! Og det krever en sterkare kropp for tyngre sekk!!

Trygt nede, Bombur jogger i sakte fart der han finn fast spor, og eg følg på. En siste korte etappe mot hyttene! Ingen lys å se, ingen folk å se foreløpig.

Bare ei og anna stjerne kan sees på

himmelen når skydekket gir et lite gløtt.

Tankan leker seg igjen. No kretser de plutselig om negative opplevelsa med hundefolk, ikke spesielt på Vuoma, men der eg har ferdes på Troms turlag sine hytter.

Folk som ikke respekterer forbud mot hund i oppholds- og soverom på hyttene! Om eg eller andre forteller om reglan så gir de bare beskjed om at de har hunden der de meiner den skal være. Eller de si ingenting, men har hunden inne. Sågar oppe i sengene!!!

Tenker de på at de ødelegger for alle andre hundefolk som da også blir vurdert som uansvarlig?

Skjønner de ikke at hundehår ikke hører til i senga som skal benyttes av andre?

På hytter som benyttes av allmenheta må vi følge reglan som er satt enten vi liker dem

eller ikke! Det oppleves ubehagelig å møte hundefolk som ikke respekterer reglan. Alle vi som da går med vår hund i fjellet blir lett tatt under samme kam som disse, og vi alle får skylda for det de få gjør.

Å komme til ei hytte kor der ikke skal være hund inne, men hytta bærer preg av hund gjør meg trist og skamfull på vegne av hundefolk! Eg tenker på den allergikeren som kommer til ei slik hytte kor du finner godt med røytehår fra hund både på gulv og i senger!

Koffer? Ka er det som gjør at enkelte hundeeiere oppfører seg sånn?

Av Kaisa Wencke Vivisdatter, medlem av Merkeutvalget

Troms Turlag; – et lag for alle medlemmer?

Vi som til daglig jobber med Troms Turlag vet at dette er et dilemma, og at vi har et stykke arbeid for å få tilrettelagt for at alle våre medlemmer skal få et likeverdig tilbud. Vi har forståelse for at hundefolket lenge har følt seg ekskludert fra å kunne benytte vårt tilbud og kunne ta med seg sin hund. På samme måten som at folk som er allergiske skal tørre å benytte seg av hyttene, uten å være redd for å komme på ei hytte hvor det er masse hundehår etter folk som ikke følger regler for bruk av hyttene. Som videre gjør at allergikere får allergiske reaksjoner og i verste fall anafylaktisk sjokk.

Ifølge Astma og allergiforbundet så har ca 15 % av befolkningen i Norge allergi mot dyr, de fleste mot katt. Og de dyrene som gir verst allergener er katt og hest. Så ca 750 000 mennesker har allergi mot husdyr, og forbundet fremhever at de fleste av disse har allergi mot katt. Så hvis vi anslår så har kanskje 100 000 til 200 000 mennesker allergi for hund. Hvor mange av disse som er hypersensitive (dvs de blir veldig alvorlig syk av å befinne seg i samme rom som en hund), finnes ingen data på. Men det er nok endel og for de det gjelder, så skal man ikke kimse av det. (<https://www.naaf.no/fokusomrader/allergi-og-overfolsomhet/dyreallergi/>)

Å finne statistikk over hund og husdyr var ikke like oversiktlig, men tall fra Statistisk sentralbyrå sier at ca 4 av 10 husholdninger i Norge har hund, dvs bortimot 1, 3 millioner mennesker har hund i sin nære familie (<https://www.ssb.no/befolkning/artikler-og-publikasjoner/kjaeledyr-i-norske-husholdninger>)

Med slike tall i bakhodet, så blir det lettere å forstå hvorfor dette blir en utfordring. Det er mange flere hundefolk i Norge enn det er allergikere. Historisk så har DNT sentralt alltid tilrettelagt for allergikere og for at de ikke skal bli syk av å benytte seg av hyttene.

Tilrettelegging for hund på hytter i TT

På årsmøtet i 2019 var det et innkommet forslag til sak om å gjøre ei av hyttene på hvert eneste tun om til ei hundehytte. Altså at det skulle være lov med hund inne.

Medlemmene var steile i to leirer og mobiliserte medlemmer til å komme på møtet og hadde med seg stemmesedler fra de som ikke kunne komme. Og det var høylytte taler for og imot forslaget. For det sittende styret virket det som en så fastlåst situasjon at det ville bli håpløst å få fattet et vedtak.

Det blei løst i 12.time da noen kom med et forslag om å sette ned en arbeidsgruppe som skulle jobbe videre med å konkretisere hvordan TT skulle jobbe for å tilrettelegge bedre for hund på hyttene. Dermed trengte vi ikke fatte et vedtak der og da, men fikk tid til å gjøre en grundigere jobb for å lage planer som er gode både for allergikere og for hundefolk.

Hundeutvalget i Troms Turlag og planer fremover

Vi var fem stykker som meldte oss på årsmøtet og som ønsket å være med å bidra i dette arbeidet. Andre Lind kom fra merkeutvlget og hadde hund selv. Arnulf Sørum

Fra hundeannekset på Vuoma: Her er plass til to hunda i hvert sitt store bur. Foto: Kaisa Wencke Vivisdatter

var styreleder i TT og hadde hund selv. Morten Olav Olsen kom fra hytteutvalget og hadde hund selv. Monica Bryn kom fra Fjellsportgruppa og hadde hund selv. Nina Bones, lege fra Bardu, hadde ikke hund og ble allergikernes stemme.

Alle hyttene er med i planene, men vi må begynne med de hyttene som er mest besøkt. Når vi har fått ting på stell der, tar vi de resterende hyttene.

De hyttene som allerede er tilrettelagt med annekser;

Dærtahytta, Rostahytta, Gappohytta, Altevasshytta, Goldahytta og Vuomahytta.

Noen av de er ikke optimale, og vi ønsker at alle hyttene skal bli like bra som det nye hundeannekset på Rostahytta (som vi er veldig stolt av). Vi vet ikke når det blir å skje, men så fort som mulig.

De fleste andre hyttene har hundebur i sjåen og/eller inngangspartiet, og det er ikke optimalt. De hyttene vi jobber mest aktivt med akkurat nå er;

1. Dividalshytta som er en godt besøkt hytte. Her er planen å få bygd et annekset i tilknytning til gamlehytta. Men inntil da er det kun lov med hund i yttergangen på den nye hytta, og hundebur skal bli installert der. Det er ikke lov med hund på gamle Divihytta – ei heller i gangen. Dette skal merkes bedre.
2. Hundeannekset på Gappohytta er ikke optimalt. En løsning vi ser for oss på sikt er at den nåværende hundehytta blir gjort om til redskapsbu, og så bygges det et hundeannekset i tilknytning til den nye sjåen.
3. Annekset på Voumahytta er ikke optimalt, og det må bygges et vindfang slik at man ikke tar meg seg snø og våte klær inn i hovedrommet.
4. Gaskashytta har en meget stor yttergang i den nye hytta og her står det to hundebur. Så her er det den gamle hytta som er allergivennlig. Hundeannekset er ønskelig, men det er uklart når og hvor.
5. På Lappjordhytta er det et rom ute i vedsjåen med fire sengeplasser. Her er det en ekstra stor gang med hundebur. Planen er et eget hundeannekset i tilknytning til sjåen.
6. Jægervasshytta må få inn hundebur i

Stella og mæ på vei til Dærta etter fine dager i Dividalen. Foto Monica Bryn

- gangen. Anneks er ønskelig på sikt
- Alle de bynære hyttene som Nonsbu, Skarvassbu, Blåkollkoia er med i planen og vil få hundeanneks på sikt.

Trollvassbu er den eneste hytta vi ikke blir å tilrettelegge for hund. Gangen er altfor liten til at det er plass til hund, og den er mye brukt av barn og ungdom. Vi har også noen utfordringer med grunneier, så det er vanskelig å bygge et ønsket hundeanneks.

Isolerte hundehus er et viktig tiltak

Alle hyttene til TT vil neste år å få hundehus et sted på tunet. Dette er isolerte hytter, og de blir satt opp med tanke på alle som har utehunder (eller innehunder som elsker å være ute ☺) Da slipper man å binde hunden til bardunene på hyttehjørnet eller i et

tre i nærheten, og de får et deilig krypinn i ly for vær og vind. Går alt som planlagt, vil dette skje allerede til høsten.

Her er oppfordringene DNT kommer med til alle som har hund, og skal ferdes på stier og på hytter. De samme reglene gjelder for Troms turlag og våre hytter.

Hundevett på tur

Ta kontakt med Troms turlag og hør hvordan den er tilrettelagt. Man kan også finne info om dette på UT.no

Registrer deg i hyttaboka og skriv om du har med deg hund (dette trenger vi å vite for å kartlegge hvor mange som har med hund, for å se om vi skal gjøre ytterligere tiltak)

- ♦ Ta med det utstyret hunden trenger, som mat, skål og et teppe den kan ligge på. Hunden kan bære utstyret sitt i kløv.
- ♦ Ha alltid hunden i bånd av hensyn til mennesker og dyr.
- ♦ Husk at mange kan være redde også for snille hunder.
- ♦ Hold hunden i bånd ved hyttene og sjekk om det er båndtvang i området.
- ♦ Det er viktig for allergikere at de vet hvor det har vært hunder. Hundene må ikke tas med inn i oppholdsrom eller soverom.
- ♦ Hjelp oss med å holde det ordentlig rundt hyttene og ta opp hundeskitten.
- ♦ Tenk over om hunden din bråker og holder andre våkne. Tren med den på forhånd.
- ♦ Hunden må bindes et stykke unna hytteinngangen slik at den ikke sjenerer andre.

Har du innspill eller erfaring du ønsker å dele med oss, slik at tilbudet vårt blir enda bedre så sendt en mail til Troms@dnt.no

Av Monica Bryn, styremedlem i TT

Nytt fra Troms Turlag sitt kontor

- ◇ **KORONA-STENGT:** De smittebegrensende tiltakene har innvirkning også på driften av turlagshyttene, åpningstidene til turlagskontoret og ikke minst aktivitetene i regi av Troms Turlag: Turlaget følger myndighetene og DNT sentralt sine anbefalinger. Da Fjellvåken gikk i trykken var alt stengt. Sjekk nettsidene troms.dnt.no for å være oppdatert på siste status.
- ◇ **PS.** Selv om turlagskontoret er stengt for besøk, blir både e-post og telefon besvart i åpningstidene.
- ◇ **TURPROGRAM:** Av ovenfornevnte grunner følger ikke sommeren og høstens turprogram med denne utgaven av Fjellvåken. Planer for arrangementer, fellesturer og [kurs vil bli publiserte på nettsidene når myndighetene åpner opp for denne typen aktiviteter igjen. Se \[troms.dnt.no/turer-og-aktiviteter/\]\(https://troms.dnt.no/turer-og-aktiviteter/\) for oversikten.](#)
- ◇ **HYTTEVERT:** Vi minner om muligheten for å bli hyttevert i sommer, se informasjon på nettsiden vår <https://troms.dnt.no/hyttevert/>. Der kan du lese mer om hyttevertsordningen og melde deg på. Se også artikkel i forrige Fjellvåkenutgave.
- ◇ **DUGNAD:** Vil du være med på dugnad i Troms Turlag? Dugnad er både trivelig og sosialt, og uten den enorme dugnadsinnsatsen hadde ikke Troms Turlag vært det det er. På nettsiden vår kan du lese om planlagte dugnader, se mer informasjon under fanen Frivillige. Du kan også melde deg inn i Facebookgruppa «Dugnader i Troms Turlag». Der legger vi ut informasjon og forespørsler om dugnadshjelp.
- ◇ **5 TURER MED TURBO:** Ungenes egne Ti på topp-ordning har oppstart som vanlig 1. juni. 5 turer med Turbo er oppkalt etter Barnas Turlag sin maskot, fjellreven Turbo. Ungene kan gå fem turer og bli Turbo eller gå ti turer og bli Superturbo. Turbo lover premier, medaljer og diplomer! Se oversikt over årets turmål på [nettsidene \[troms.dnt.no/5-turer-med-turbo/\]\(https://troms.dnt.no/5-turer-med-turbo/\)](https://troms.dnt.no/5-turer-med-turbo/)
- ◇ **DIGITAL TURRAPPORT:** Nå kan turledere levere turrapport enda kjappere og enklere - fra mobilen sin. Skjemaene danner grunnlag for beregningen av blant annet antall deltakere og frivillig innsats - Troms Turlag sin fantastiske egenkapital. I 2019 var det hele 380 aktiviteter og kurs, med 868 turledere og instruktører. Til sammen utgjorde dette 8253 frivilligtimer - til en verdi av mer enn 2,8 millioner kroner! Lenke til nytt turrapport-skjema finner du på siden <https://troms.dnt.no/turledere/>
- ◇ **NB.** Turrapportskjemaet er tilpasset årsstatistikken som skal rapporteres til DNT, så vær nøye på å følge anvisningene gitt i skjemaet.

◇ INSTRUKTØR- OG TURLEDERSAMLING:

Dersom situasjonen med koronaviruset tillater det, vil det også i år bli invitert til faglig påfyll og samling på Solhov på Lyngseidet. Samlingen siktes avholdt ei helg i oktober – og denne gangen for både instruktører og turledere. Mer informasjon kommer på nettsidene.

◇ **AKTIVITETSSTØTTE:** Troms Barne- og Ungdomsråd (TROBUR) gir grunnstøtte basert på antall medlemmer under 26 år, og har også ei ordning med aktivitetsstøtte. Sistnevnte støtte er en brøkfordeling basert på antall deltakere, deltakernes alder og aktivitetens varighet. Eksempelvis må aktiviteter med deltakere over ti år ha mer enn fem timers varighet for å motta støtte. For aktiviteter gjennomførte i 2019 mottok Troms Turlag 165.672 kroner – midler som igjen blir brukt for å skape enda flere gode friluftskิจกรรมer for barn og unge i 2020. Takk til TROBUR på vegne av våre medlemmer.

◇ **KURSLEDERKURS:** I februar ble det gjennomført et kurs for å utdanne nye turlederinstruktører. Geir Bye, Jan Thomas Schwenke og Anders Lund Eide er nå kursledere og kan holde turlederkurs. Samtidig ble Harald Faste Aas godkjent for å utdanne nye kursledere. Begge deler betyr mye for Troms Turlag som medlemsforening og satsingen på kompetanseheving blant turledere.

Av Mia Kulseng

3 topper på en dag Foto: Line Mikkelsen

**Pause i solveggen etter endt dugnad.
Foto: Ellen Marie Ingulfsvann**

**Dugnadsgjengen på vei hjem.
Foto: Ellen Marie Ingulfsvann**

Minneord

Vår gode venn og turkamerat, Herold Paul Hansen, gikk bort 19. april 2019, 92 år gammel.

Han var styremedlem i TT i en årrekke, tilsyn på gamle og nye Dividalshytta sammen med sin Ruth i 13 år, og han var en ivrig dugnadsdeltaker. Han deltok bl.a svært aktivt med klopping i Dividalen.

På sine gamle dager fikk han Alzheimer. Han glemte alle fjellturene, bortsett fra en: Kona Ruth og han gikk en sommer fra Skibotn til Alta. Han var da svært synshemmet, men gjennomførte. Dette var en stor bragd, og de gode minnene ble aldri visket ut.

Takk for alt som vi hadde sammen, venn og turkamerat, nå som du har lagt ned vandringsstaven for godt. Vi lyser fred over ditt minne.

Astrid og Odd Magnus Heide Hansen.

Harold i sitt rette element

«Det begynte å bli ingen natt, solen dukket så vidt skiven ned i havet og kom så opp igjen, rød, fornyet, som om den hadde vært nede og drukket»

PAN.
Knut Hamsun

Forsida: Lek ved Skulsfjordvannet. Foto: Nanette Verboven

Vi ønsker alle velkommen innom Turlagskontoret til en hyggelig prat

Neste nummer av Fjellvåken kommer ca. 30. november 2020. Stoff til Fjellvåken nr. 3, 2020 må være hos oss innen 10. oktober.

I redaksjonen Jorunn Mørkved og Nina Cheetham

- ◇ E-post: troms@dnt.no
- ◇ Hjemmeside: www.troms.dnt.no
- ◇ Nå er vi også på Facebook. Troms Turlag – DNT.
- ◇ Redaksjonen i Fjellvåken ønsker stoff fra Turlagets medlemmer. Manus kan sendes til Turlagets adresse.
- ◇ Adresseendring meldes direkte til Turlagskontoret.

